

B door het jaar 3°
M. Assumpta
21 januari 2024

Eerste lezing (Jona 3,1-5.10)
Uit de profeet Jona

Nadat Jona eerst voor zijn opdracht was gevlucht, sprak de Heer hem opnieuw aan. Hij zei: "Ga naar de grote stad Nineve, en vertel er de mensen wat ik met hen zal doen."

Jona ging op stap.

Nineve was een reusachtig grote stad;
drie dagen had men nodig om er doorheen te trekken.

Jona ging de stad in, één dag ver.

Toen riep hij:

'Binnen veertig dagen zal Nineve met de grond gelijk worden gemaakt!' Wanneer ze dit hoorden, zagen de inwoners in dat ze fout bezig waren, en zij riepen een vasten uit.

Iedereen, van groot tot klein, trok boetekleren aan.

En God zag het.

Hij zag dat zij een einde maakten aan hun slecht gedrag.

En hij kreeg spijt dat Hij gedreigd had de stad te verwoesten.

Tweede lezing (1 Kor 7, 29-31)
Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de Korintiërs

Zusters en broeders,
de tijd van ons leven is kort.

We mogen ons dan ook niet al te zeer in beslag laten nemen door dingen die voorbij gaan.

Laat daarom ieder die gehuwd is, nog ruimte laten voor anderen,
laat ieder die verdriet heeft er zich niet door laten verlammen,
laat ieder die vreugde kent, weten dat het voorbij kan gaan,
en laat ieder zo met zijn bezit omgaan alsof het zijn eigendom niet is.

Ja, laten we beseffen dat de wereld die wij kennen eens ten onder gaat.

Evangelie (Mc. 1,14-20)
Uit het evangelie volgens Marcus

Johannes de Doper was gevangen genomen.

En Jezus had veertig dagen in de woestijn doorgebracht.

Nu trad hij naar buiten, in Galilea.

'Het is zover,' zegde hij 'het Rijk van God komt eraan.

Het is het moment om jullie achter dat goede nieuws te scharen. En jullie leven daarnaar te keren.'

En hij wandelde langs het meer van Galilea.

Daar zag hij twee vissers Simon, en Andreas, z'n broer.

Ze waren hun netten aan het uitzetten.

Hij sprak hen aan: 'Kom met mij mee.
Ik zal zorgen dat jullie vissers van mensen worden.'
En zie, onmiddellijk lieten ze hun netten in de steek,
en ze gingen met hem mee.

Een eindje verder zag hij nog twee vissers, ook twee broers,
Jacobus en Johannes, zonen van Zebedeus.
Ook zij zaten in hun boot de netten aan het herstellen.
Hij sprak hen aan.
En ja, ook zij lieten hun vader Zebedeus, en de knechten in de boot achter,
en gingen Jezus achterna.

Homilie

Z en B,

Het zal als een lopend vuurtje zijn rondgegaan, daar rond het meer van Galilea, bij Kafarnaum.

'Heb je het al gehoord van Zebedeus? Wat hem is overkomen?'

'Je moet dat maar eens meemaken. Je hebt een bloeiend visbedrijf opgebouwd, je geeft werk aan meerdere mensen, je wordt ouder, maar je hebt je zonen alles geleerd om je op te volgen. De toekomst is verzekerd.'

'En komt daar niet een wildvreemde voorbij, die hen in de ogen kijkt, en iets zegt van 'mensen vangen', en die knapen laten de arme Zebedeus aan zijn lot over, en gaan met hem mee.'

'Een ramp is. Alles wat hij met zweet en tranen heeft opgebouwd hebben ze uit hun handen gesmeten.'

Ja, Z en B, we geven meestal niet veel aandacht aan die Zebedeus.

Maar dat gebeuren zal mogelijks wel het faillissement van zijn bedrijf hebben betekend.

Wat een normaal denkend mens zich dan in zo een geval afvraagt is: 'Hoe kan dat nu gebeurd zijn? Waar is de verantwoordelijkheidszin van die twee zonen, dat ze hun hun ouders zomaar in plan laten, en in de miserie storten?'

Had die Jezus hen iets beloofd misschien?'

Hun moeder is hem dat later nog eens expliciet gaan vragen: 'Klopt het dat ze later in je rijk een plaats krijgen op de hoogste tronen, links en rechts naast jou?'

Maar zelfs dat niet. Ze werd daarbij nog afgesnauwd: 'Je weet niet wat je vraagt.'

Inderdaad, toen Jezus daar aan het meer was voorbijgegaan, had hij hen niets beloofd, hen ook niets gevraagd. En waar hij vandaan kwam, en wat hij deed zullen ze niet geweten hebben. Ze zullen hem waarschijnlijk voorheen nog nooit gezien hebben.

Alleen had hij gezegd: 'Kom met mij mee. Ik zal zorgen dat jullie vissers van mensen worden.'

Het enige dat hen ertoe kan aangezet hebben om zo radicaal te breken met hun verleden, én met hun toekomst in de visserij, moet de indruk zijn geweest, die Jezus op hen heeft gemaakt.

Die Jezus van Nazareth moet zo verrassend zijn overgekomen, zo aansprekend en bevrijdend, innemend ook en warmhartig, dat ze door hem overweldigd werden, niet twijfelden, en met hem meegingen.

Een kort moment volstond. Geen wervingscampagne of selectieprocedure, geen lang pleidooi, maar een verrassende ontmoeting.

In de krant van dinsdag laatst stond een ingezonden opiniestuk van een zekere Gerbert Faure, die erin schrijft dat hij in de voorbije adventsperiode noodgedwongen naar de zondagsmis is geweest, omdat dit hoorde bij het traject ter voorbereiding van de eerste communie van zijn dochter.

‘Ik ging met tegenzin,’ verklaart hij ‘maar onmiddellijk na de eerste viering veranderde dat, zelfs in die mate dat ik nu elke week uitkijk naar dat uurtje op zondag, serieus overwegend om er ook na de communie van mijn dochter mee door te gaan.’

Wat hem vooral had aangesproken, ontroerd zelfs, was de muziek. Niet zozeer de muzikale ervaring op zich, maar vooral dat hij uitgenodigd werd mee te zingen en zich daardoor verbonden voelde met de gemeenschap waarin hij terecht was gekomen.

Zoals de zonen van Zebedeus liet ook die man zich raken, en kwam tot besluit met zijn leven een nieuwe weg in te slaan.

Hetgeen hem daartoe bracht was ook bij hem geen reclamefolder, of een wervend gesprek, maar een verrassende ontmoeting met een biddende en vierende gemeenschap.

Z en B,

Van de manier waarop Jezus nieuwe leerlingen aansprak, en de manier waarop Gerbert Faure geraakt werd, mogen we leren dat het niet de woorden zijn, of de argumenten, die mensen zullen uitnodigen om in de boodschap van het evangelie te geloven, maar de manier waarop christenen die beleven en zichtbaar maken, zowel in hun persoonlijk leven, als in het vormen van een liefdevolle gemeenschap.

En zo zal het ook wel bij de eerste christenen gegaan zijn. Over hen werd gezegd: ‘Zie eens hoe ze elkaar liefhebben.’

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

